

ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΠΟΛΥΤΡΟΠΗ ΑΡΜΟΝΙΑ &
ΠΟΛΥΤΡΟΠΗ

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
Γ΄ ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 06/06/2024

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ

ΣΥΝΟΛΟ ΣΕΛΙΔΩΝ: ΤΡΕΙΣ (3)

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1.

Όταν ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος ήταν ύπατοι, ο Λεύκιος Σέργιος Κατιλίνας, άνδρας πολύ αριστοκρατικού γένους αλλά πάρα πολύ διεστραμμένου χαρακτήρα, συνωμότησε ενάντια στην πολιτεία. Κάποιοι επιφανείς αλλά αχρείοι άνδρες είχαν ακολουθήσει αυτόν. Ο Κατιλίνας διώχθηκε από τον Κικέρωνα από την πόλη. Οι σύντροφοί του συνελήφθησαν και στραγγαλίστηκαν στη φυλακή.

Ενεργώντας κάτω από την επιρροή αυτών πολλοί, όχι μόνο αχρείοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι αυτό έγινε σκληρά και τυραννικά. Τώρα καταλαβαίνω πως, αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μάνλιου, όπου κατευθύνεται, κανείς δεν θα είναι τόσο ανόητος, που να μη βλέπει πως έγινε συνωμοσία, κανείς τόσο αχρείος, που να μην ομολογήσει.

B1.

1.β

2.α

3.β

4.γ

5.γ

B2.

ρεαλιστής: rem

σοσιαλισμός: consecuti, socii, secuti

στραγγαλίζω: strangulati

φίρμα: confirmaverunt

ρήγας: regie

Γ1.

nobilissima genera

clariores, clarissimi

cuiusdam

viros

urbium

carcer

spe

sententiam

multum – plus - plurimum

earum

coniuratio

Γ2.α.

pervenerit: pervenire

videat: videre

fateatur: fateri

Γ2.β.

coniurem

consequuntur

expellebas

deprehendendi

aluissemus

nascituram

dic

intellectu

esse

Δ1.α.

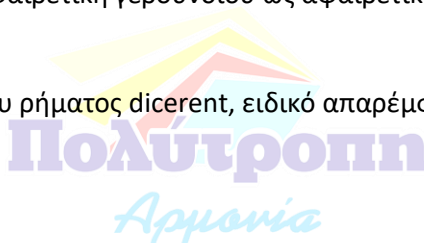
ingenii: ετερόπλωτος ονοματικός προσδιορισμός, γενική της ιδιότητας στο vir

ex urbe: εμπρόθετος προσδιορισμός που δηλώνει απομάκρυνση από τόπο στο expulsus est

eius: γενική κτητική στο socii (δηλώνεται κτήση χωρίς αυτοπάθεια)

non credendo: απρόθετη αφαιρετική γερουνδίου ως αφαιρετική του τρόπου στο ρήμα confirmaverunt

factum esse: αντικείμενο του ρήματος dicerent, ειδικό απαρέμφατο

Δ1.β.

Δευτερεύουσα επιρρηματική αναφορική συμπερασματική πρόταση, λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος στο απαρέμφατο fore της κύριας πρότασης και αναφέρεται στο neminem, εκφέρεται με υποτακτική (fateatur), γιατί το αποτέλεσμα θεωρείται πάντα μια υποκειμενική κατάσταση στα λατινικά. Πιο συγκεκριμένα εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα μετά από αρκτικό χρόνο (άμεση εξάρτηση από το fore και έμμεσο από το intellego) και αναφέρεται στο παρόν. Εμφανίζει ιδιομορφία ως προς την ακολουθία των χρόνων · το αποτέλεσμα δηλαδή είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός κύριας και δευτερεύουσας) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του.

Δ2.α.

Antonius, alter consul, Catilinam ipsum... proelio victum interfecit.

Δ2.β.

Marco Tullio Cicerone (et) Gaius Antonio consulibus: **αφαιρετική απόλυτη ιδιομορφή που δηλώνει χρόνο** με το Marco Tullio Cicerone (et) Gaius Antonio σε θέση υποκειμένου και το consulibus σε θέση κατηγορηματικού προσδιορισμού.

Ανάλυση σε πρόταση : **cum Marcus Tullius Cicero et Gaius Antonius consules essent**